

[Pia Kjærsgaard]

man ikke fuldt ud kan tilslutte sig dette forslag, når man for nogen tid siden havde så travlt med at kræve, at Rigsrevisionen skulle se på regnskaberne i Dansk folke-ferie – noget, jeg i øvrigt er helt enig med Venstre og de øvrige borgerlige regeringspartier i. Hvorfor laver man den forskelsbehandling? Dette her er jo i realiteten nøjagtigt det samme.

Det, man ønsker med dette forslag, er at se, hvem der egentlig styrer de politiske partier her i Danmark. Jeg tror ikke, vi skal gå så højt op i de små bidrag fra enkelte private, for det er ikke det, det drejer sig om. Det er de store organisationer, der støtter de politiske partier, som f.eks. Landbrugsrådets organisationer, Dansk Arbejdsgiverforening osv., for slet ikke at tale om LO.

Når man har været så ivrig med hensyn til en revidering af Dansk folke-feries regnskaber, synes jeg også, at man bør gå fuldt og helt ind for dette forslag, men jeg er selvfølgelig helt enig i, at Dansk folke-feries regnskaber også skal revideres og ses grundigt efter i sømmene. Det er ikke dér, uenigheden ligger, men der må bare være lighed.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg er helt enig med hr. Kent Kirk. I særdeleshed når det drejer sig om a-kassemidler, skulle det simpelt hen forbydes, at man kunne tvinge folk til overhovedet at betale – ingen tvivl om den ting. Så når jeg taler om dobbeltmoral, så mener jeg sandelig også, at Socialdemokratiet er i besiddelse af en sådan.

Men det, jeg angreb, var hr. Kent Kirks påstand om, hvor kompliceret dette her var. Når man sammenligner med, hvad man i øvrigt pålægger både privatpersoner og virksomheder at udfærdige af regnskaber osv., synes jeg ikke, at et partiregnskab fortjener at blive betegnet som noget så kompliceret, som hr. Kent Kirk gav udtryk for.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg ved ikke, om jeg kan erklære mig enig med fru Pia Kjærsgaard i, at der skal være fuld analogi mellem dette her og Feriefonden, for Feriefonden drejer sig jo om offentlige midler, og det er først og fremmest dér, vi mener at skoen har trykket.

Jeg gav jo i min ordførertale udtryk for en principiel tilslutning til åbenhed på dette område, men problemet er, at vi kommer i konflikt med en anden borgerrettighed eller menneskerettighed, om man vil, nemlig retten til at have sit privatliv i fred og retten til at have sine politiske meninger og sin politiske sympati beskyttet, og her kommer vi ind i vanskeligheder.

Det kunne måske løses ved det, som fru Pia Kjærsgaard siger, at der kun skulle foreligge regnskab, hvis det drejede sig om meget store beløb, det vil sige det, der kom fra organisationerne. Jamen i så fald ville vi ryge ind i den omgælsesrisiko, jeg også var inde på. Hvis vi sætter en beløbsgrænse på f.eks. 20.000–25.000–30.000 kr. risikerer vi, at organisationer og folk, der repræsenterer disse organisationer, på en eller anden måde individuelt kommer til at yde et beløb lige op til beløbsgrænsen, og så skal deres navne jo ikke sættes på.

Jeg er godt klar over, at Det Radikale Venstre har en sætning med i deres bemærkninger om, at man må kun yde i eget navn, men der kunne jo så ske omgæelser, og sikke nogle regnskaber og sikken en efterforskning, måske ofte med politimæssig og retternes bistand, vi skal have for at få has på hele det problem.

Jeg har dermed ikke afvist forslaget, men jeg har peget på nogle af de vanskeligheder, der er ved det.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg ved godt, at man har meget travlt med at gøre tingene mere vanskelige, end de i virkeligheden er, når man er borgerlig. Men jeg vil bare advare imod, at man anbringer dette forslag i syltekrukken, ligesom man gjorde under den forrige folketingssamling.

Nu har Det Radikale Venstre jo været så smart, at de har nøjedes med at fremsætte det ene forslag, og det synes jeg er en ualmindelig god idé, for der er rent faktisk flertal for dette forslag. Derfor vil jeg bede Venstres og de øvrige regeringspartiers medlemmer om, at vi får sagen hurtigst muligt igennem udvalget, så det kan komme ned i folketingsalen til anden og sidste behandling i stedet for at begynde med den dobbeltmoral, som hr. Bjørn Elmquist giver udtryk for.